

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemeen

1. Inleiding

Het is bij de bouw van een nieuw stelsel van regelgeving niet te vermijden dat de regels op onderdelen onvolkomenheden bevatten. In de Omgevingswet en bijbehorende regelgeving zijn inmiddels enkele inconsistenties, onduidelijkheden, omissies bij omzetting van oud recht en andere wetstechnische onvolkomenheden aangetroffen. Dit voorstel bevat wetstechnische wijzigingen en wijzigingen van ondergeschikte aard om die onvolkomenheden op te lossen.

Deze onvolkomenheden vormen geen belemmering om met de Omgevingswet te gaan werken, maar het is wel van belang dat ze zo spoedig mogelijk opgelost worden. Daarom wordt dit voorstel al in consultatie gebracht voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Omgevingswet. De parlementaire behandeling van dit wetsvoorstel zal overigens redelijkerwijs niet afgerond kunnen worden voor de geplande inwerkingtredingsdatum van de Omgevingswet, 1 januari 2023. In een kamerbrief van 27 mei 2021 is al aangekondigd dat er in de periode tot de inwerkingtreding wordt voorzien in onderhoud om het nieuwe stelsel actueel te houden.¹

2. Implementatiewetgeving

Dit wetsvoorstel voorziet niet in de implementatie van EU-richtlijnen of –verordeningen. Wel zijn drie verduidelijkende verwijzingen op wetsniveau opgenomen in verband met de herziene drinkwaterrichtlijn². De implementatie van die herziene richtlijn gebeurt op het niveau van de algemene maatregelen van bestuur onder de Omgevingswet en de Drinkwaterwet.³ Verder bevat het voorstel een redactionele verduidelijking van de implementatie van de richtlijn strategische milieubeoordeling.⁴

3. Hoofdpijnen van het voorstel

Dit wetsvoorstel bevat wetstechnische wijzigingen en wijzigingen van ondergeschikte aard van de Omgevingswet, de Aanvullingswet geluid Omgevingswet, de Aanvullingswet natuur Omgevingswet, de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet en enkele aan de Omgevingswet gerelateerde wijzigingen in andere wetten.

De onvolkomenheden die dit voorstel beoogt op te lossen zijn deels aan de orde gekomen bij het uitwerken van de uitvoeringsregelgeving. Ook via het Informatiepunt Leefomgeving (IPLO) en andere ambtelijke contacten zijn punten naar voren gebracht door gemeenten, waterschappen, provincies, uitvoeringsdiensten van het Rijk, omgevingsdiensten en adviesbureaus die zich voorbereiden op de invoering van de Omgevingswet. Het voorstel herstelt onvolkomenheden die aan het licht zijn gekomen tot 16 september 2022 (einde internetconsultatie). Inmiddels wordt ook gewerkt aan een wetsvoorstel dat inhoudelijke verbeteringen bevat van het stelsel van de Omgevingswet. Deze trajecten zijn van elkaar losgekoppeld, zodat deze wetstechnische wijzigingen en wijzigingen van ondergeschikte aard niet hoeven te wachten op andere wijzigingen die meer doorlooptijd vergen.

Inhoudelijke wijzigingen naar aanleiding van nieuwe beleidsontwikkelingen, bijvoorbeeld op het gebied van de energietransitie, erfgoed, infrastructuur, milieu, natuur, ruimte, water of wonen, zijn niet opgenomen in dit voorstel. Dergelijke wijzigingen vergen een eigen voorbereidingstraject

---

¹ *Kamerstukken II 2020/21*, 33118, nr. 190.

² Richtlijn (EU) 2020/2184 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2020 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water (herschikking) (Pb EG 2020, L 435).

³ Deze wijziging is inmiddels voor advies voorgelegd aan de Afdeling advisering van de Raad van State, na het doorlopen van een voorhangprocedure bij het parlement (*Kamerstukken II 2021/22*, 27625, nr. 566).

⁴ Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (PbEG 2001, L 197).

met consultatie van maatschappelijke partijen, een gedegen effectenanalyse en een inhoudelijke politieke behandeling. Als dergelijke trajecten wijzigingen van de Omgevingswet vergen, brengt de verantwoordelijke bewindspersoon een wetswijziging in procedure.

De voorgestelde wijzigingen zijn te onderscheiden in een aantal typen, die in dit hoofdstuk worden toegelicht. De aard van de wijzigingen brengt met zich dat de toelichting daarop in het artikelsgewijze deel van deze toelichting is ondergebracht.

3.1 Inconsistenties

Enkele wijzigingen in dit voorstel beogen inconsistenties te verhelpen. Er zijn inconsistenties ontstaan tussen de verschillende onderdelen van het stelsel doordat het stelsel in verschillende stappen is opgebouwd (Omgevingswet, Invoeringswet Omgevingswet en vier aanvullingswetten) en door wetswijzigingen met een andere achtergrond, zoals de Wet elektronische publicaties. Vaak betreft dit slechts de redactie, maar er zijn ook enkele gevallen waarin bepalingen schuren met elkaar of met andere onderdelen van het recht.

Deze inconsistenties liggen deels ook buiten het stelsel van de Omgevingswet, bijvoorbeeld doordat via de Invoeringswet Omgevingswet bepalingen in andere wetten zijn gewijzigd. De belangrijkste voorgestelde consistentieverbeteringen zijn:

- Omdat het omgevingsplan in geconsolideerde vorm beschikbaar wordt gesteld, is het beter als het tijdstip van inwerkingtreding van een omgevingsplan niet in het plan zelf, maar in het besluit tot vaststelling van het omgevingsplan bepaald wordt.
- Voorgesteld wordt de regeling voor gevallen waarin internetconsultatie vereist is te harmoniseren met de gevallen waarin voorhang vereist is.
- Bij de Invoeringswet Omgevingswet zijn enkele bepalingen geschrapt waarnaar wordt verwezen vanuit de Gemeentewet, de Provinciewet en de Waterschapswet. Dit wetsvoorstel beoogt de verwijzingen weer te laten kloppen.
- Harmonisatie van bepalingen over de projectprocedure in de Gaswet en de Elektriciteitswet 1998, die zijn ingevoegd met de Invoeringswet Omgevingswet, met een bepaling in de Algemene wet bestuursrecht (verder: Awb) die later is ingevoegd in verband met de stelselherziening van het omgevingsrecht.⁵

3.2 Verduidelijkingen

Enkele onderdelen van dit voorstel beogen de werking te verduidelijken van artikelen waarvan geconstateerd is dat deze vragen oproepen. De belangrijkste daarvan zijn:

- Duidelijker positioneren van de regeling 'eens bevoegd gezag, altijd bevoegd gezag' die het mogelijk maakt dat gedeputeerde staten of een minister beslissen op elke aanvraag om een omgevingsvergunning die betrekking heeft op een locatie waarvoor een door hen eerder verleende omgevingsvergunning geldt.
- Een redactionele verduidelijking in de implementatie van de richtlijn strategische milieubeoordeling.
- Verplaatsen van enkele begripsbepalingen van algemene maatregelen van bestuur naar de wet.

3.3 Omissies

Ook beoogt dit voorstel enkele omissies te herstellen waarbij geconstateerd is dat onderdelen van het voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet geldende recht niet of niet goed zijn omgezet naar het nieuwe stelsel, het nieuwe stelsel op ondergeschikte punten onvolledig bleek, of het overgangsrecht niet als beoogd zou gaan functioneren. Het betreft de volgende voorstellen:

---

⁵ Wet van 3 maart 2021 tot wijziging van de Algemene wet bestuursrecht en enkele andere wetten in verband met het nieuwe omgevingsrecht en nadeelcompensatierecht Wijzigingswet Algemene wet bestuursrecht en enkele andere wetten (nieuwe omgevingsrecht en nadeelcompensatierecht) (Stb. 2021, 135).

- Toevoegen van een voorziening voor de vergoeding van wildschade door de provincie, die per abuis niet is omgezet uit de Wet natuurbescherming.
- Toevoegen van de waterschappen aan de bestuursorganen die rechten kunnen heffen voor in behandeling nemen van een aanvraag om een omgevingsvergunning of om wijziging of intrekking daarvan.
- Introductie van een regeling voor kostenvergoeding door het bevoegd gezag aan het bestuursorgaan dat een deel van de aanvraag inhoudelijk beoordeelt ('advies met instemming').
- Wijziging van de regeling voor aanvraag van omgevingsvergunningen, dit omdat de aanvraag om een omgevingsvergunning voor een jachtgeweeractiviteit in verband met het specifieke karakter daarvan in persoon moet worden gedaan bij het bevoegd gezag, de korpschef, en niet kan worden ingediend bij het college van burgemeester en wethouders. Voor een tijdelijke vergunning voor personen die geen woonplaats hebben in Nederland (een zogenoemde logeerakte) is conform de Wet natuurbescherming een uitzondering gemaakt.
- Aanscherpen van de beoordelingsregels voor omgevingsvergunningen voor bouwactiviteiten. De regels over het feitelijk verrichten van bouwwerkzaamheden zijn niet bedoeld als beoordelingskader voor de vergunning, maar als zelfstandig handhaafbare bepaling gedurende het bouwproces.
- Toevoegen van uitzonderingsbepalingen aan de Aanvullingswet geluid Omgevingswet omdat het daarin opgenomen overgangsrecht voor provinciale wegen en industrieterreinen een te ruime werking heeft.
- Een verbetering van de Bekendmakingswet in verband met de bekendmaking van geografische informatieobjecten onder de Omgevingswet.

3.4 Actualisaties

Het voorstel bevat verder enkele wijzigingen van ondergeschikte betekenis die nodig zijn in verband met actuele ontwikkelingen. Het gaat om technische wijzigingen die naar de verwachting van de regering niet maatschappelijk of politiek omstreden zullen zijn en zich daardoor lenen voor opname in een verzamelwet. Het betreft de volgende voorstellen:

- Aanscherping van de grondslag voor de ministeriële regeling die behoort bij de omgevingswaarden voor de primaire waterkering.
- Het verduidelijken van de verwijzing naar de herziene drinkwaterrichtlijn, zoals beschreven in paragraaf 2 van deze toelichting.
- Het synchroniseren van de termijn voor saneringsprogramma's voor geluid met de termijn voor actieplannen die voortvloeien uit de richtlijn omgevingslawaai.

3.5 Verschrijvingen

Tot slot bevat dit voorstel correcties van verwijzingen en interpunctie.

4. Gevolgen (m.u.v. financiële gevolgen)

Dit besluit bevat technische verbeteringen en verduidelijkingen. Die wijzigingen hebben slechts als gevolg dat gebruikers minder tijd kwijt zullen zijn op het moment dat zij een artikel toepassen dan wanneer de onvolkomenheid niet zou zijn hersteld.

Het herstel van omissies leidt ertoe dat onbedoelde en onvoorziene gevolgen van die omissies worden teruggedraaid. Dit voorkomt ongewenste gevolgen van de overgang naar het nieuwe stelsel.

5. Uitvoering, toezicht en handhaving

De in dit voorstel opgenomen technische verbeteringen en verduidelijkingen dragen bij aan de uitvoerbaarheid van het stelsel voor uitvoerende bestuursorganen, voor de normadressaat van regels over activiteiten en voor toezichthouders en handhavers. Het bevat op het gebied van toezicht of handhaving geen materiële wijzigingen.

6. Financiële gevolgen

Het behoeft geen uitleg dat de technische verbeteringen geen directe financiële gevolgen hebben. Wel zullen besparingen optreden omdat gebruikers van de wetgeving minder tijd kwijt zullen zijn op het moment dat zij een artikel toepassen waarin een onvolkomenheid zat. Wel worden in enkele gevallen onvoorzien wijzigingen ten opzichte van de voor de Omgevingswet geldende regelgeving teruggedraaid. Die zouden als financiële gevolgen van dit voorstel kunnen worden gezien, maar ten opzichte van de oude regelgeving is er geen lasteneffect. Die besparingen en lasten kunnen ook niet worden betrokken bij financiële berekeningen over de kosten en opbrengsten van de stelselherziening. Bij dergelijke berekeningen is immers uitgegaan van de beoogde werking van de regelgeving en is geen rekening gehouden met onvolkomenheden.

Kosten voor kennisneming van de wijzigingen zullen worden weggenomen doordat snel een geconsolideerde versie zal worden aangeboden via het Informatiepunt Leefomgeving.

De wettelijke grondslag voor het verrekenen van kosten voor advies en instemming tussen het Rijk en de decentrale overheden leidt niet tot wijzigingen in de legesniveaus of in de verdeling van lasten tussen verschillende overheden. De verrekening van kosten tussen bevoegd gezag en adviseur gebeurt onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht ook al, op basis van civielrechtelijke dienstverleningsovereenkomsten. De wettelijke grondslag stelt zeker dat de kosten ook verrekend kunnen worden in het geval dat de overheid waartoe het bevoegd gezag behoort geen dienstverleningsovereenkomst heeft gesloten met de overheid waartoe het adviserende bestuursorgaan behoort. Het gaat om 1500 à 2000 standaardovereenkomsten tussen de redelijkerwijs mogelijke combinaties van bevoegde instanties onder de Omgevingswet. Echter ook los van de verrekening zal er vaak behoefte zijn aan onderlinge werkafspraken over andere aspecten dan de verrekening van kosten, waardoor verwacht wordt dat dergelijke overeenkomsten ook in de toekomst gesloten zullen worden en het niet juist zou zijn deze wijziging als (minimale) besparing van bestuurslasten in te boeken.

7. Evaluatie

Deze wijzigingen vergen geen aparte evaluatie. Evaluatie vindt plaats als onderdeel van de evaluatie van het stelsel van de Omgevingswet.

8. Advies en consultatie

In het kader van de code interbestuurlijke verhoudingen is het voorstel ambtelijk besproken met de VNG, de UvW en het IPO. Parallel aan de internetconsultatie hebben zij gelegenheid voor een bestuurlijke reactie.

Internetconsultatie over dit voorstel heeft plaatsgevonden in de periode van 8 augustus tot 16 september 2022.

Het ontwerp is in die periode ook voorgelegd aan het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR).

PM resultaten advies en consultatie

9. Overgangsrecht en inwerkingtreding

Er is voorzien in de mogelijkheid om het tijdstip van inwerkingtreding voor verschillende artikelen en onderdelen van artikelen verschillend te bepalen. Het later in werking laten treden van bepaalde onderdelen kan bijvoorbeeld nodig zijn voor de wetswijzigingen die uitwerking behoeven op het niveau van een algemene maatregel van bestuur, als die uitwerking nog niet gereed is, of in verband met samenloop met andere wijzigingen.

II. Artikelsgewijs

ARTIKEL I (OMGEVINGSWET)

Onderdeel A

Artikel 2.15, eerste lid, onder a, van de Omgevingswet regelt de verplichting voor het Rijk om omgevingswaarden vast te stellen ter uitvoering van de richtlijn luchtkwaliteit en de richtlijn gevaarlijke stoffen in de lucht. Die verplichten ertoe om de concentraties en deposities van bepaalde stoffen te monitoren. In deze richtlijnen worden echter alleen maximale niveaus vastgesteld voor de concentraties van bepaalde stoffen en niet voor de deposities daarvan. Daarom wordt via dit onderdeel in de eerste plaats de verwijzing naar de deposities geschrapt. Dit is conform het huidig recht dat in bijlage 2 van de Wet milieubeheer de milieukwaliteitseisen voor luchtkwaliteit regelt. Net als onder die wet blijft de monitoring van de depositie van een aantal stoffen voorgeschreven in artikel 11.23 van het Besluit kwaliteit leefomgeving.

Naast de verplichting voor het Rijk om omgevingswaarden vast te stellen ter uitvoering van bijvoorbeeld de richtlijn luchtkwaliteit en de richtlijn gevaarlijke stoffen in de lucht, is in artikel 2.15 van de Omgevingswet geregeld dat bij ministeriële regeling regels worden gesteld over het bepalen van de hydraulische belasting en de sterkte van waterkeringen. Voorgesteld wordt om artikel 2.15 van de Omgevingswet op dit punt te wijzigen, althans voor zover het gaat om de primaire waterkeringen. In het artikel zou niet langer moeten worden bepaald dat bij ministeriële regeling regels worden gesteld over het bepalen van de hydraulische belasting en sterkte van primaire waterkeringen. In plaats daarvan moet worden geregeld dat bij ministeriële regeling regels worden gesteld over het bepalen van de kans op overstroming van de primaire waterkering dan wel van de faalkans van die kering. Het bepalen van de overstromingskans dan wel de faalkans is van belang voor de beoordeling of de waterkering die het betreft voldoet aan de omgevingswaarde die daarvoor in het Besluit kwaliteit leefomgeving is vastgesteld.

Het wijzigen van de terminologie hangt samen met de herziening van de nadere regels voor primaire waterkeringen die op grond van artikel 2.15, vijfde lid, van de Omgevingswet (oud) moet plaatsvinden. Net als onder de Waterwet wordt ook onder de Omgevingswet gewerkt met landelijke beoordelingsrondes die in beginsel twaalf jaar duren. Na afloop van de nu lopende beoordelingsronde wordt niet alleen een verslag gestuurd naar de Eerste en de Tweede Kamer over de waterstaatkundige toestand, maar worden ook nieuwe nadere regels gesteld. In het Bestuursakkoord Water 2011 is afgesproken dat de beoordelingsronde op basis van het instrumentarium dat is vastgesteld in de Regeling veiligheid primaire waterkeringen 2017 zal lopen tot het einde van 2022. Daarna start een nieuwe beoordelingsronde op basis van een nieuw instrumentarium. Het nieuwe instrumentarium vergt niet alleen aanpassing van de Omgevingsregeling, maar ook van de Omgevingswet en later zelfs het Besluit kwaliteit leefomgeving. Via dit onderdeel wordt de eerste stap naar het nieuwe instrumentarium alvast gezet door de terminologie die gehanteerd wordt in de Omgevingswet te wijzigen. De beoogde inwerkingtredingsdatum van deze bepaling is derhalve 1 januari 2023.

Onderdeel B

Artikel 2.22, tweede lid, van de Omgevingswet biedt gedeputeerde staten de mogelijkheid om bepaalde soorten regels in de omgevingsverordening te stellen. Die expliciete mogelijkheid is niet nodig omdat ook met de delegatiemogelijkheid in artikel 2.8 van de Omgevingswet kan worden voorzien in een bevoegdheid voor gedeputeerde staten om de omgevingsverordening te wijzigen. De bevoegdheid die artikel 2.22, tweede lid, biedt aan gedeputeerde staten en de mogelijkheid voor provinciale staten om de bevoegdheid tot het vaststellen van delen van de omgevingsverordening te delegeren aan gedeputeerde staten blijken zich lastig tot elkaar te verhouden en vragen op te leveren bij het opstellen van delegatiebesluiten. Op verzoek van de provincies wordt daarom voorgesteld de bepaling te schrappen.

Onderdeel C

Dit betreft een correctie van een verschrijving in de verwijzing naar de grondslag voor het monitoringsprogramma.

Onderdeel D

Gebleken is dat in de opsomming van artikel 2.26, derde lid, van de Omgevingswet ten onrechte een verwijzing naar de drinkwaterrichtlijn ontbreekt. Op grond van de Omgevingswet worden immers ook instructieregels gesteld over waterprogramma's ter uitvoering van de drinkwaterrichtlijn. Dit onderdeel voorziet erin dat de drinkwaterrichtlijn alsnog in de opsomming van artikel 2.26, derde lid, van de Omgevingswet wordt opgenomen.

Onderdeel E

Via dit onderdeel wordt ervoor gezorgd dat de constructies 'ter voldoening aan' en 'om te voldoen aan' niet langer door elkaar worden gebruikt. In plaats daarvan wordt enkel nog de constructie 'om te voldoen aan' gehanteerd. Daartoe zijn de artikelen 2.31a, eerste lid, onder a en d, 10.17, eerste lid, 20.21, eerste lid, onder b, 20.24, eerste lid, en 20.28, eerste lid, gewijzigd. Het Besluit activiteiten leefomgeving en het Omgevingsbesluit zijn op dezelfde wijze gewijzigd via het Verzamelbesluit Omgevingswet 2022 (Stb. 2022, 172).

Onderdeel F

Artikel 2.39, vierde lid, vangt per abuis aan met 'bij of krachtens' terwijl het niet de bedoeling is dat er naast de omgevingsverordening nog andere documenten zijn waarin de provincie de bevoegdheidsuitoefening van de waterschappen afbakt. Waar het gaat om waterstaatswerken in beheer bij het Rijk is het daarentegen wel mogelijk om niet alleen bij AMvB te regelen dat vrijstelling wordt verleend van de plicht om een legger vast te stellen. In artikel 3.13, onder b, van het Besluit kwaliteit leefomgeving is bepaald dat locaties binnen de oppervlaktewaterlichamen in beheer bij het Rijk die niet bij ministeriële regeling zijn aangewezen en geometrisch begrensd ook worden vrijgesteld. Dit onderdeel zorgt ervoor dat artikel 2.39, vierde lid, op dit punt wordt gecorrigeerd.

Onderdeel G

Artikel 5.8 van de Omgevingswet bevat het uitgangspunt van de bevoegd gezag regeling in de Omgevingswet voor de enkelvoudige aanvraag om een omgevingsvergunning. Het college van burgemeester en wethouders is hiervoor in artikel 5.8 aangewezen als het bevoegd gezag, tenzij op grond van een van de nader omschreven vervolgartikelen in paragraaf 5.1.2 van de Omgevingswet een ander bestuursorgaan als het bevoegd gezag is aangewezen. Gebleken is dat in de opsomming van die vervolgartikelen ten onrechte een verwijzing naar artikel 5.13 van de Omgevingswet ontbreekt. Dat artikel bevat de zogenoemde 'eens bevoegd gezag, altijd bevoegd gezag' regeling. In dit onderdeel wordt daarom voorgesteld aan genoemde opsomming artikel 5.13 van de Omgevingswet toe te voegen.

Het gaat hier louter om het herstel van een wetstechnische omissie. Onder het toepassingsbereik van de 'eens bevoegd gezag, altijd bevoegd gezag' regeling vallen gelet op doel en strekking daarvan⁶ zonder meer ook aanvragen om een omgevingsvergunning waarvoor het college van burgemeester en wethouders anders op grond van artikel 5.8 van de Omgevingswet het bevoegd gezag zou zijn. Bij de uitwerking van de 'eens bevoegd gezag, altijd bevoegd gezag' regeling in

---

⁶ Kamerstukken II 2014/15, 33962, nr. 24, p. 7.

artikel 4.16 van het Omgevingsbesluit, waarin gedeputeerde staten in de daarin genoemde gevallen zijn aangewezen als het bevoegd gezag, zijn deze aanvragen ook al betrokken.

Onderdelen H en I, onder 2

De artikelen 5.11, derde lid, en 5.12, vierde lid, van de Omgevingswet bevatten een bijzondere bevoegdheid voor de Minister van Infrastructuur en Waterstaat. Op grond van deze artikelleden kan die minister in incidentele, niet voorziene gevallen, de bevoegdheid aan zich trekken om op een enkelvoudige of meervoudige aanvraag om een omgevingsvergunning te beslissen als dat nodig is voor nationale veiligheidsbelangen of andere vitale nationale belangen. Gebleken is dat in deze artikelleden bij de opsomming van de artikelen van de Omgevingswet waarvan bij de toepassing van die bijzondere bevoegdheid kan worden afgeweken, ten onrechte een verwijzing naar artikel 5.13 van de Omgevingswet ontbreekt. Dit artikel bevat de zogeheten 'eens bevoegd gezag, altijd bevoegd gezag' regeling. In deze onderdelen wordt daarom voorgesteld in beide artikelleden aan genoemde opsomming artikel 5.13 van de Omgevingswet toe te voegen.

Net als bij de vergelijkbare wijziging die in dit wetsvoorstel voor artikel 5.8 van de Omgevingswet wordt voorgesteld, gaat het hier louter om het herstel van een wetstechnische omissie. Onder het toepassingsbereik van de bijzondere bevoegd gezag regeling voor de Minister van Infrastructuur en Waterstaat in de artikelen 5.11, derde lid, en 5.12, vierde lid, van de Omgevingswet vallen gelet op doel en strekking zonder meer ook aanvragen om een omgevingsvergunning waarvoor op grond van de 'eens bevoegd gezag, altijd bevoegd gezag' regeling in artikel 5.13 van de Omgevingswet gedeputeerde staten als bevoegd gezag kunnen zijn aangewezen.

Onderdeel I, onder 1

Artikel 5.12, eerste, tweede en derde lid, van de Omgevingswet bevat de uitgangspunten van de bevoegd gezag regeling voor aanvragen om een omgevingsvergunning die betrekking hebben op meer dan één activiteit (meervoudige aanvraag). Deze regeling bouwt voort op de bevoegd gezag regeling in de artikelen 5.8, 5.9, 5.9a, 5.10 en 5.11 Omgevingswet voor aanvragen om een omgevingsvergunning die betrekking hebben op één activiteit (enkelvoudige aanvraag).

Artikel 5.12, eerste lid, Omgevingswet stelt voorop dat op een meervoudige aanvraag altijd wordt beslist door een bestuursorgaan dat op grond van artikel 5.8, 5.9, 5.9a, 5.10 of 5.11 Omgevingswet voor ten minste één van de activiteiten waarop de aanvraag betrekking heeft bevoegd gezag zou zijn als voor die activiteit een enkelvoudige aanvraag om een omgevingsvergunning zou worden ingediend. Artikel 5.12, tweede lid, bepaalt vervolgens dat als het college van burgemeester en wethouders behoort tot een van die bestuursorganen, het college op de aanvraag beslist, tenzij bij AMvB een ander van de betrokken bestuursorganen wordt aangewezen. Op grond van artikel 5.12, derde lid, Omgevingswet geldt ook voor de situatie waarin het college niet behoort tot de bij de aanvraag betrokken bestuursorganen dat de aanwijzing van het bevoegd gezag gebeurt bij AMvB.

De regeling in artikel 5.12 Omgevingswet omvat alle activiteiten die onder de Omgevingswet vergunningplichtig zijn. Inmiddels is echter gebleken dat zich ten aanzien van de jachtgeweeractiviteit en de valkeniersactiviteit een bijzondere situatie voordoet. Voor de jachtgeweeractiviteit is op grond van artikel 5.9a Omgevingswet de korpschef aangewezen als bevoegd gezag voor de enkelvoudige aanvraag om een omgevingsvergunning. Voor de valkeniersactiviteit biedt artikel 5.11, eerste lid, aanhef en onder h, Omgevingswet de grondslag om bij AMvB een minister aan te wijzen als bevoegd gezag voor de enkelvoudige aanvraag om een omgevingsvergunning. In artikel 4.12, vierde lid, Omgevingswet is de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit als zodanig aangewezen.

De bijzondere situatie die zich ten aanzien van de jachtgeweeractiviteit en de valkeniersactiviteit voordoet, houdt in dat deze activiteiten geen onderdeel kunnen zijn van een meervoudige aanvraag om een omgevingsvergunning. Hieraan ligt het volgende ten grondslag:

- Beide activiteiten zijn op grond van artikel 5.7, derde lid, van de Omgevingswet in artikel 10.21a Omgevingsbesluit aangewezen als activiteit waarvoor de omgevingsvergunning moet worden aangevraagd los van de omgevingsvergunning voor andere activiteiten. Om die reden is een meervoudige aanvraag bestaande uit een jachtgeweeractiviteit of een valkeniersactiviteit in combinatie met een andere activiteit niet mogelijk;
- Ook een meervoudige aanvraag die alleen bestaat uit meer dan één jachtgeweeractiviteit of meer dan één valkeniersactiviteit is niet mogelijk, gelet op de aard van de betrokken activiteiten zoals die blijkt uit de begripsomschrijvingen daarvan in de bijlage bij de Omgevingswet. Bij beide activiteiten staat het generieke gebruik van het middel (wapen of roofvogel) centraal en niet het doden of vangen van dieren in een concreet geval.

Doordat artikel 5.12, eerste lid, Omgevingswet zich mede uitstrekt over de jachtgeweeractiviteit en de valkeniersactiviteit zou daaruit onbedoeld kunnen worden afgeleid dat voor deze activiteiten op grond van artikel 5.12, tweede of derde lid, Omgevingswet bij het Omgevingsbesluit regels voor het bevoegd gezag bij meervoudige aanvragen waarvan die activiteiten onderdeel zijn, zijn gesteld. Dit is echter om bovengenoemde redenen niet het geval.

Op grond van het vorenstaande wordt voorgesteld om in onderdeel I, onder 1, van dit wetsvoorstel in de opsomming van artikelen in artikel 5.12, eerste lid, Omgevingswet de artikelen die betrekking hebben op de enkelvoudige aanvraag om een omgevingsvergunning voor een jachtgeweeractiviteit respectievelijk een valkeniersactiviteit te doen vervallen. Dit is vormgegeven door in de opsomming de verwijzing naar artikel 5.9a Omgevingswet te schrappen en de verwijzing naar artikel 5.11 Omgevingswet toe te spitsen op het eerste lid, onder a tot en met h, van het artikel waardoor de valkeniersactiviteit in onderdeel i van dat artikellid erbuiten valt. Deze wijziging verbetert de samenhang tussen de Omgevingswet en het Omgevingsbesluit. In dat kader bestaat ook het voornemen om bij een eerstvolgende AMvB die strekt tot wijziging van het Omgevingsbesluit in artikel 4.12, vierde lid, Omgevingsbesluit nader te verduidelijken dat het bij de aanwijzing van de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit als bevoegd gezag voor de aanvraag om een omgevingsvergunning voor een valkeniersactiviteit alleen gaat om de enkelvoudige aanvraag voor die activiteit.

Onderdeel J

Artikel 5.13 van de Omgevingswet bevat de zogeheten 'eens bevoegd gezag, altijd bevoegd gezag' regeling voor aanvragen om een omgevingsvergunning. Voorgesteld wordt om vanwege wetstechnische redenen het eerste lid van dit artikel in zijn geheel te herformuleren. Materieel behelst deze wijziging alleen het laten vervallen van de zinsnede 'in afwijking van de artikelen 5.10, 5.11, eerste lid, en 5.12, eerste tot en met derde lid' aan het begin van het artikellid. Reden hiervoor is dat bij de uitwerking van de 'eens bevoegd gezag, altijd bevoegd gezag' regeling in artikel 4.16 van het Omgevingsbesluit is gebleken dat die zinsnede verwarring oproept. Gedeputeerde staten zijn in dat artikel in de daarin genoemde gevallen aangewezen als het bevoegd gezag. Gebleken is dat die gevallen inderdaad deels afwijken van de gevallen waarin gedeputeerde staten volgens de 'reguliere' artikelen voor de toedeling van het bevoegd gezag in het Omgevingsbesluit bevoegd gezag kunnen zijn, maar dat ze daarmee ook deels overlappen. Ook geeft verwarring dat in artikel 4.16 van het Omgevingsbesluit wordt afgeweken van de hoofdregel voor de bevoegd gezag toedeling voor enkelvoudige aanvragen om een omgevingsvergunning in artikel 5.8 van de Omgevingswet zelf, terwijl dat artikel in genoemde zinsnede niet wordt genoemd.

Door genoemde zinsnede te schrappen komt het karakter van de 'eens bevoegd gezag, altijd bevoegd gezag' regeling als eigenstandige, op zichzelf staande regeling beter tot uitdrukking. Hierdoor sluit de formulering van artikel 5.13 ook nauwer aan bij de 'eens bevoegd gezag, altijd

bevoegd gezag' regeling uit artikel 2.4, vijfde lid, van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. In die wet was de 'eens bevoegd gezag, altijd bevoegd gezag' regeling evenmin als uitdrukkelijke afwijking vormgegeven. Met de voorgestelde wijziging ontstaat er ruimte om in het Omgevingsbesluit de verhouding tussen artikel 4.16 en de overige artikelen over de aanwijzing van het bevoegd gezag in hoofdstuk 4 van dat besluit alsmede artikel 5.8 van de Omgevingswet nader te verduidelijken. De voorgestelde wijziging heeft geen inhoudelijke gevolgen.

Onderdeel K

Artikel 5.14 van de Omgevingswet regelt welk bestuursorgaan het bevoegd gezag is als op grond van een van de nader omschreven artikelen in paragraaf 5.1.2 van de Omgevingswet op het niveau van dezelfde bestuurslaag meer dan één bestuursorgaan als bevoegd gezag in aanmerking zou kunnen komen. Hiervan is sprake als een vergunningplichtige activiteit plaatsvindt op het grondgebied van meer dan één gemeente, waterschap of provincie. Gebleken is dat in genoemde opsomming van artikelen een verwijzing naar artikel 5.13 van de Omgevingswet ontbreekt. Dit artikel bevat de zogeheten 'eens bevoegd gezag, altijd bevoegd gezag' regeling. Bij de toepassing van artikel 5.14 van de Omgevingswet kan het ook gaan om een geval waarin gedeputeerde staten op grond van die regeling als het bevoegd gezag is aangewezen. In dit onderdeel wordt daarom voorgesteld aan genoemde opsomming artikel 5.13 van de Omgevingswet toe te voegen. Net als bij de vergelijkbare wijzigingen van de artikelen 5.8, 5.11 en 5.12 van de Omgevingswet in dit wetsvoorstel gaat het ook bij deze wijziging louter om het herstel van een wetstechnische omissie.

Onderdeel L

De voorgestelde wijziging van artikel 5.20, tweede lid, Omgevingswet strekt ertoe een omissie in de omschrijving van de strekking van de beoordelingsregels van de aanvraag om een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit te herstellen. Deze strekking lijkt te breed te zijn omschreven. De vertaalslag van de beoordelingsregels vanuit de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht naar de Omgevingswet is hier bij nader inzien niet juist gemaakt. Hierdoor verplicht artikel 5.20, tweede lid, Omgevingswet ertoe om ook de regels over bouwactiviteiten die betrekking op het feitelijk verrichten van bouwwerkzaamheden zoals die op grond van artikel 4.3, eerste lid, aanhef en onder a, Omgevingswet bij het Besluit bouwwerken leefomgeving zijn gesteld, onderdeel te laten zijn van de beoordelingsregels voor de aanvraag om een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit. Deze regels lenen zich echter niet voor eenmalige preventieve toetsing in het kader van een vergunningaanvraag, maar moeten gedurende het gehele bouwproces als algemene regels kunnen functioneren en bij overtreding zelfstandig handhaafbaar zijn. Met de voorgestelde wijziging vervalt de verplichting om deze regels onderdeel te laten zijn van beoordelingsregels.

Als dit wetsvoorstel wet is geworden zullen als vervolgstap de regels over het feitelijke verrichten van bouwwerkzaamheden die overeenkomstig de huidige tekst van artikel 5.20, tweede lid, Omgevingswet in het Besluit kwaliteit leefomgeving als onderdeel van de beoordelingsregels voor de aanvraag om een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit zijn aangewezen, uit die beoordelingsregels worden geschrapt.

Het voornemen tot dit samenstel van wijzigingen op wets- en AMvB-niveau is al aangekondigd in de brief van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 16 december 2021 aan de Tweede Kamer over de Wet kwaliteitsborging voor het bouwen.⁷

Onderdeel M

---

⁷ Kamerstukken II 2021/22, 34453, nr. 32.

Dit onderdeel strekt tot herformulering van artikel 5.29, derde lid, Omgevingswet. Dit artikellid is aan de Omgevingswet toegevoegd via de Spoedwet aanpak stikstof (Stb. 2019, 517). Gebleken is dat de bedoeling van dit artikellid, zoals uiteengezet in de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel voor de Spoedwet aanpak stikstof, duidelijker kan worden verwoord.⁸ Dit onderdeel sterkt daartoe. Overigens heeft artikel 5.29, derde lid, Omgevingswet louter een theoretische betekenis. Onder de Omgevingswet zijn namelijk geen regels gesteld als bedoeld in dat artikellid.

Onderdeel N

Artikel 5.31, eerste lid, onder c, van de Omgevingswet is gewijzigd bij de Wet van 6 juli 2022 tot wijziging van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur in verband met informatiedeling tussen bestuursorganen en rechtspersonen met een overheidstaak en enige overige wijzigingen (Stb. 2022, 304). Bij genoemde wet van 6 juli 2022 is beoogd de in artikel 5.31, eerste lid, onder c, Omgevingswet opgenomen beperking dat een beoordeling op grond van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur bij aanvragen om een omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit alleen mogelijk is voor daartoe bij AMvB aangewezen activiteiten, in haar geheel te doen vervallen. Hierbij is echter het zinsdeel 'daartoe' blijven staan. Dit onderdeel strekt ertoe dit zinsdeel alsnog te doen vervallen.

Onderdeel O

In artikel 5.42, vierde lid, van de Omgevingswet is per abuis verwezen naar een artikelonderdeel dat niet bestaat. Het was de bedoeling om naar artikel 4.22, tweede lid, onder b, te verwijzen. De foutieve verwijzing wordt via dit onderdeel gecorrigeerd.

Onderdeel P

In artikel 1.3, vijfde lid, in samenhang met artikel 3.14, tweede lid, van de Wet natuurbescherming is geregeld dat op grond van artikel 8.2, zesde lid, van de Omgevingswet bij AMvB de gevallen kunnen worden aangewezen waarin regels over wildbeheereenheden worden gesteld bij regeling van de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit in plaats van bij omgevingsverordening. In het zesde lid van artikel 8.2 wordt voor de aanduiding van de regels abusievelijk verwezen naar het vierde in plaats van het vijfde lid van dat artikel. Middels de voorgestelde wijziging wordt deze verwijzing gecorrigeerd.

Onderdeel Q

In artikel 12.3, tweede lid, onder b, wordt een redactionele wijziging aangebracht. Het woord 'en' aan het slot van het onderdeel komt te vervallen. Voor de leesbaarheid is dit woord namelijk niet nodig. De maatregelen en voorzieningen die zijn opgesomd in het tweede lid kunnen in onderlinge samenhang worden ingezet met de instrumenten uit het derde en vierde lid.

Onderdeel R

Via dit onderdeel wordt zowel in het opschrift van artikel 12.19 Omgevingswet als in de tekst van het artikel 'activiteiten' vervangen door 'werkzaamheden'. Zodoende wordt beter aangesloten bij de terminologie die is gehanteerd in de paragraaf waar artikel 12.19 onderdeel van uitmaakt.

Onderdeel S

In artikel 13.1a van de Omgevingswet wordt een aantal wijzigingen voorgesteld. De eerste wijziging betreft het toevoegen van de waterschappen aan de in het eerste lid genoemde decentrale bestuursorganen die rechten kunnen heffen voor het in behandeling nemen van een

---

⁸ Kamerstukken II 2019/20, 35347, nr. 3, blz. 23.

aanvraag om een omgevingsvergunning of om wijziging of intrekking van een omgevingsvergunning. Hiermee ontstaat een uniforme regeling voor decentrale bestuursorganen om rechten te heffen.

Daarnaast wordt in het eerste lid verzekerd dat provincies rechten kunnen heffen voor het in behandeling nemen van verzoeken om tegemoetkoming in wildschade. Voorafgaand aan de inwerkingtreding van het nieuwe stelsel van het omgevingsrecht was dit in artikel 6.2, vierde lid, van de Wet natuurbescherming geregeld. In artikel 15.53 van de Omgevingswet is een specifieke voorziening getroffen voor de vergoeding van wildschade door de provincie. Het gaat hier om een eigenstandige voorziening naast nadeelcompensatie. Deze voorziening werd aangewezen geacht, omdat er voor deze vorm van schade niet goed kan worden aangesloten bij een handelen van een bestuursorgaan ter uitoefening van een publieke taak, wat het uitgangspunt is bij nadeelcompensatie. De schade vloeit hier immers goeddeels voort uit beperkingen die de wettelijke regeling ter bescherming van van nature in het wild levende dieren zelf met zich brengt, waarbij het bevoegd gezag veelal weinig ruimte heeft voor een andere afweging. Het zou te omslachtig zijn als eerst een specifiek handelen van het bevoegd gezag noodzakelijk zou zijn om aanspraak te kunnen maken op een wildschadevergoeding, bijvoorbeeld de weigering van een omgevingsvergunning voor een flora- en fauna-activiteit die bestaat uit het vangen of doden van beschermde dieren, in gevallen waarin de wet geen mogelijkheid tot het verlenen van een omgevingsvergunning biedt en een aanvraag dus alleen kan worden afgewezen. Tegelijk kan ook niet worden gezegd dat de wettelijke regeling zelf onmiddellijk schade veroorzaakt die tot nadeelcompensatie noopt: het gaat hier juist om schade die zich – afhankelijk van tal van onzekere factoren – nog moet voordoen ten aanzien van een onbepaalde groep van belanghebbenden. Verwezen wordt naar paragraaf 6.1.1 van de memorie van toelichting bij het toenmalige voorstel voor de Aanvullingswet natuur Omgevingswet.⁹

Eenzelfde voorziening voor een tegemoetkoming in wildschade door de provincie was opgenomen in artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming. Daarbij voorzag artikel 6.2, vierde lid, van de Wet natuurbescherming in een eigenstandige grondslag voor het heffen van rechten voor behandeling van verzoeken om tegemoetkomingen in wildschade, om discussies uit te sluiten over de vraag of voor een dergelijk verzoek rechten konden worden geheven op grond van artikel 223, eerste lid, van de Provinciewet. Bij de Aanvullingswet natuur Omgevingswet is op dit punt verzuimd een specifieke voorziening te treffen. Door de voorgestelde zin toe te voegen aan het eerste lid van artikel 13.1a van de Omgevingswet wordt – net als voorheen – buiten twijfel gesteld dat ook na de invoering van de Omgevingswet rechten in het kader van wildschadevergoedingen kunnen worden geheven.

De wijzigingen in artikel 13.1a voorzien in uniformering en technische verbetering en dienen om de bestaande praktijk te bestendigen. Deze beogen geen verandering te brengen in de oorspronkelijke bedoeling van het artikel om zeker te stellen dat decentrale overheden voor het in behandeling nemen van aanvragen om omgevingsvergunningen, of van aanvragen om wijziging of intrekking van een omgevingsvergunning rechten kunnen heffen. Met de Omgevingswet is geen wijziging beoogd in de mogelijkheden van decentrale overheden om op grond van de organieke wetten rechten te heffen. Nu het louter gaat om een technische verbetering en inhoudelijk geen verandering wordt gebracht in de oorspronkelijke werking en bedoeling van het artikel, zal deze wijziging geen aanvullende kosten veroorzaken voor bedrijven en burgers of decentrale bestuursorganen zelf.

Tot slot wordt in een wetstechnische verduidelijking voorzien. Het nieuwe tweede tot en met vierde lid verklaren de algemene bepalingen en bepalingen over de heffing en invordering van belastingen in de organieke wetten van (overeenkomstige) toepassing op de heffing van rechten voor omgevingsvergunningen. Hierdoor sluit het heffen van rechten onder de Omgevingswet aan bij de bestaande procedures onder de organieke wetten. Dit betekent onder meer ook dat de

---

⁹ *Kamerstukken II 2017/18, 34985, nr. 3.*

tarieven van de te heffen rechten bij belastingverordening worden vastgesteld. Het van overeenkomstige toepassing verklaren van artikel 229b Gemeentewet, artikel 115, derde lid, van de Waterschapswet en artikel 225 Provinciewet brengt met zich mee dat het principe van kostendekkendheid in die artikelen ook geldt voor rechten die worden geheven op basis van artikel 13.1a van de Omgevingswet. Dit betekent dat bij de berekening of de geraamde baten van de rechten niet uitgaan boven de geraamde lasten ter zake, rechten op grond van artikel 13.1a van de Omgevingswet tezamen mogen worden genomen met rechten op basis van de Gemeentewet, de Waterschapswet of de Provinciewet.

Onderdeel T

Met het voorgestelde artikel 13.2a wordt zeker gesteld dat een bestuursorgaan dat onder de Omgevingswet een verzoek tot advies en instemming behandelt, daarvoor van het bevoegd gezag de kosten vergoed zal krijgen. Hiertoe krijgen bestuursorganen waarvan op grond van artikel 16.16, eerste lid, van de Omgevingswet instemming is vereist voor een voorgenomen beslissing op een aanvraag om een besluit, de bevoegdheid om het bevoegd gezag een betalingsverplichting op te leggen voor het uitbrengen van advies en in behandeling nemen van een verzoek om instemming. Het voorgestelde artikel 13.2a voorziet hiermee in een uniforme publiekrechtelijke grondslag voor het verrekenen van kosten voor advies en instemming tussen het Rijk en de decentrale overheden. Hierbij is geen sprake van het heffen van rechten, maar van het opleggen van een bestuursrechtelijke geldschuld, die een beschikking oplevert waarop titel 4.4 Awb van toepassing is. De uniformering betekent voor het Rijk dat het heffen van rechten op grond van artikel 13.1 van de Omgevingswet alleen nog aan de orde is als een minister bevoegd gezag is. Het besluit over instemming door een minister wordt met de inwerkingtreding van het voorgestelde artikel daarom niet langer aangewezen als besluit waarvoor rechten worden geheven in de zin van artikel 13.1, zesde lid, onder a, van de Omgevingswet.

Een betalingsverplichting kan alleen worden opgelegd als aan twee voorwaarden is voldaan. In de eerste plaats moet sprake zijn van een aanvraag waarvoor het bestuursorgaan zelf bevoegd gezag zou zijn, als de aanvraag alleen betrekking had op de activiteit waarvoor de instemming wordt verzocht (eerste lid, onder a). Als het bestuursorgaan voor een dergelijke aanvraag geen bevoegd gezag kan zijn, kan geen betalingsverplichting worden opgelegd. Als tweede voorwaarde geldt dat het bestuursorgaan, in de situatie dat het bevoegd gezag zou zijn, ook rechten moet kunnen heffen voor het in behandeling nemen van de aanvraag (eerste lid, onder b). Dit betekent voor decentrale overheden dat, gelet op de bepalingen over het heffen van rechten in de Gemeentewet, Waterschapswet en Provinciewet, alsmede de verwijzingen naar die wetten in het voorgestelde artikel 13.1a, tweede lid, onder a, derde lid, onder a en vierde lid, onder a, het heffen van rechten voor de betrokken activiteit mogelijk moet zijn gemaakt in legesverordeningen. Voor het Rijk geldt gelet op artikel 13.1, zesde lid, onder a, dat het heffen van rechten als bevoegd gezag bij ministeriële regeling mogelijk moet zijn gemaakt voor de betrokken activiteit.

De Omgevingswet maakt het mogelijk dat een bestuursorgaan in staat wordt gesteld om gevallen aan te wijzen waarin instemming niet is vereist (artikel 16.16, derde lid, van de Omgevingswet). Bestuursorganen kunnen ook bij het uitbrengen van advies bepalen dat voor een besluit geen instemming nodig is (artikel 16.16, vierde lid, van de Omgevingswet). Omdat het gebruik van deze mogelijkheden kan bijdragen aan het beperken van bestuurlijke lasten, is niet wenselijk dat een betalingsverplichting alleen kan worden opgelegd als er een besluit over instemming wordt genomen. Het tweede lid voorziet er daarom in dat een betalingsverplichting ook kan worden opgelegd als instemming op grond van artikel 16.16, eerste lid, van de Omgevingswet is vereist, maar het bestuursorgaan heeft bepaald dat voor de aanvraag in kwestie geen instemming is vereist.

Het derde lid bepaalt dat de geldsom die voor het besluit over instemming in rekening wordt gebracht gelijk is aan de rechten die het instemmende bestuursorgaan zou heffen als het voor de activiteit waarvoor instemming wordt verzocht zelf bevoegd gezag zou zijn. De verschuldigde

geldsom is voor het bevoegd gezag een last ter zake van de aanvraag en kan worden doorberekend aan de aanvrager of degene ten behoeve van wie die aanvraag wordt gedaan, voor zover de legesverordening of ministeriële regeling hiervoor ruimte bieden. Voor het Rijk is hierin bij ministeriële regeling voorzien op grond van artikel 13.1, zesde lid, onder b, van de Omgevingswet. Op deze manier kan de bestaande praktijk worden voortgezet dat voor besluiten over advies en instemming (voorheen de verklaringen van geen bedenkingen) kosten kunnen worden verrekend tussen bestuursorganen, en dat het bevoegd gezag die kosten via de leges kan doorberekenen aan een initiatiefnemer.

Onderdeel U

Via het amendement van het lid Van Eijs¹⁰ bij de behandeling van de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet is in artikel 13.20 van de Omgevingswet een nieuw derde lid ingevoegd. Er is echter nagelaten om naast het vernummen van het derde tot en met vijfde lid tot vierde tot en met zesde lid, ook de verwijzing in het nieuwe vijfde lid van artikel 13.20 aan te passen. Dit onderdeel voorziet erin dat de verwijzing alsnog wordt aangepast.

Onderdeel V

De voorgestelde wijziging van artikel 15.6, onder a, van de Omgevingswet is wetstechnisch van karakter en houdt verband met de bij dit wetsvoorstel voorgestelde wijziging van artikel 16.29 van de wet. De zinsnede tot vervanging waarvan dit onderdeel strekt, houdt materieel een verwijzing in naar de inhoud van artikel 16.29. Volstaan wordt verder met een verwijzing naar de toelichting op de wijziging van dat artikel.

Onderdeel W

Artikel 16.29, eerste zin, van de Omgevingswet bevat de verplichting om van het voornemen om een omgevingsplan vast te stellen kennis te geven. De tweede zin van dit artikel verklaart op die kennisgeving artikel 3:12 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing. Dit artikel is bij amendement toegevoegd aan het wetsvoorstel voor de Omgevingswet.¹¹

Artikel 3:12 van de Algemene wet bestuursrecht, zoals gewijzigd bij de op 1 juli 2021 in werking getreden Wet elektronische publicaties, verwijst in het eerste lid voor de wijze van kennisgeving naar artikel 12 van de Bekendmakingswet. Artikel 3:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht stelt eisen aan de inhoud van de kennisgeving die gelden naast de eisen die daaraan in artikel 12 van de Bekendmakingswet zijn gesteld.

Bij dit onderdeel wordt voorgesteld om artikel 16.29 van de Omgevingswet in zijn geheel te herformuleren. Materieel behelst deze wijziging de vervanging van de verwijzing naar artikel 3:12 van de Algemene wet bestuursrecht door een (rechtstreekse) verwijzing naar artikel 12 van de Bekendmakingswet. De voorgestelde wijziging heeft geen inhoudelijke gevolgen.

Ter toelichting wordt opgemerkt dat in de eerste plaats mede naar aanleiding van vragen uit de praktijk is gebleken dat in artikel 16.29 van de Omgevingswet de verwijzing naar artikel 3:12 van de Algemene wet bestuursrecht te breed is als het gaat om het tweede lid van dat artikel. De daarin gestelde eisen aan de inhoud van de kennisgeving lenen zich namelijk niet voor toepassing bij het voornemen om een omgevingsplan vast te stellen, omdat er op dat moment geen sprake is van een ontwerpbesluit waarover zienswijzen naar voren kunnen worden gebracht. In plaats daarvan zijn op grond van artikel 16.139 van de Omgevingswet in artikel 10.2, eerste lid, van het Omgevingsbesluit zelfstandige eisen gesteld aan de inhoud van de kennisgeving van het voornemen om een omgevingsplan vast te stellen. Die eisen houden in dat in de kennisgeving

---

¹⁰ *Kamerstukken II 2019/20, 35133, nr. 35.*

¹¹ *Kamerstukken II 2014/15, 33962, nr. 93.*

moet worden aangegeven hoe burgers, bedrijven, maatschappelijke organisaties en bestuursorganen bij de voorbereiding van het omgevingsplan worden betrokken (motiveringsplicht vroegtijdige publieksparticipatie) en zijn vergelijkbaar aan de in artikel 1.3.1, tweede lid, van het voormalige Besluit ruimtelijke ordening gestelde eisen aan de kennisgeving van het voornemen een bestemmingsplan voor te bereiden. Deze eisen golden ook onafhankelijk van de in artikel 3:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht gestelde eisen. Daarbij was artikel 1.3.1, voornoemd, de van overeenkomstige toepassing verklaring van artikel 3:12 Algemene wet bestuursrecht terecht beperkt tot het eerste lid van dat artikel. Deze beperking is in artikel 16.29 van de Omgevingswet niet aangebracht. De verwijzing in artikel 16.29 Omgevingswet naar artikel 3:12 Algemene wet bestuursrecht als het gaat om het tweede lid van dat artikel naast de gelding van artikel 10.2, eerste lid, Omgevingsbesluit bleek daarom in de praktijk tot onduidelijkheid aanleiding te geven. De voorgestelde wijziging neemt die onduidelijkheid weg.

Verder is gebleken dat de verwijzing in artikel 16.29 van de Omgevingswet naar artikel 3:12 van de Algemene wet bestuursrecht ook niet langer nodig is als het gaat om het eerste lid van dat artikel, zoals dat sinds de inwerkingtreding van de Wet elektronische publicaties luidt. Vanaf dat moment kan in gevallen waarin artikel 3:12 Algemene wet bestuursrecht niet rechtstreeks van toepassing is op het betreffende besluit of andere rechtsfiguur of document waarvan moet worden kennis gegeven, zoals het voornemen in artikel 16.29 Omgevingswet, namelijk worden volstaan met een rechtstreekse verwijzing naar artikel 12 Bekendmakingswet zonder eerst de tussenstap van de van overeenkomstige toepassing verklaring van artikel 3:12, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht te hoeven zetten. Zie bijvoorbeeld de artikelen 16.57 en 16.64 Omgevingswet. Bij de Wet elektronische publicaties is dit ten onrechte niet onderkend. Met de voorgestelde wijziging wordt alsnog in de rechtstreekse verwijzing naar artikel 12 van de Bekendmakingswet voorzien.

Onderdeel X

Artikel 16.36 van de Omgevingswet dient ter implementatie van artikel 3, eerste tot en met zesde lid, van Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (PbEG 2001, L 197) (verder: smb-richtlijn). De smb-richtlijn ziet op plannen en programma's "die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen" voor projecten (artikel 3, tweede lid, onder a, en vierde lid, van de smb-richtlijn). In artikel 16.36, eerste lid, is dat voor de in dat lid bedoelde projecten geïmplementeerd met "het kader vormt voor te nemen besluiten voor projecten", maar in het vierde lid van dat artikel is die formulering voor de in dat lid bedoelde 'andere projecten' slechts ten dele herhaald, wat tot een onjuiste lezing van dat lid kan leiden. De voorgestelde wijziging brengt de redactie van beide leden met elkaar in overeenstemming.

Onderdeel Y

Met dit onderdeel wordt erin voorzien dat het woord 'artikel' dat per abuis is weggelaten voor de verwijzing naar artikel 16.36, vijfde lid, onder a en b, alsnog wordt opgenomen in artikel 16.38, eerste lid.

Onderdeel Z

Bij dit onderdeel wordt voorgesteld om artikel 16.54 van de Omgevingswet op diverse punten te wijzigen. Het artikel wordt in verband daarmee in zijn geheel geherformuleerd. De wijzigingen betreffen toevoeging van een nieuw tweede lid, het vervallen van het tweede lid (oud) alsmede het derde en vierde lid (deze leden zijn verplaatst naar een nieuw artikel 16.54a), de vernumming van het vijfde lid (oud) tot derde lid en tot slot de aanpassing van het opschrift van het artikel. Daarin is het element 'ontvangstbevestiging' vervallen. Dat onderwerp wordt nu geregeld in het nieuwe artikel 16.54a.

In het nieuwe tweede lid wordt voorzien in een van het eerste lid afwijkende regeling voor het indienen van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een jachtgeweeractiviteit. Daarvoor kan niet worden gebruikgemaakt van de mogelijkheid om te allen tijde de aanvraag in te dienen bij het college van burgemeester en wethouders, ook al is het college geen bevoegd gezag. Een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een jachtgeweeractiviteit moet op grond van het tweede lid worden ingediend bij het voor die aanvraag bevoegd gezag, te weten de korpschef. Deze wijziging is al aangekondigd in de nota van toelichting bij het Aanvullingsbesluit natuur Omgevingswet (Stb. 2021, 22, p. 403). De wijziging houdt verband met het specifieke karakter van de jachtgeweeractiviteit en de bijzondere regeling die in verband daarmee geldt voor de wijze van indienen van de aanvraag om een omgevingsvergunning voor die activiteit, te weten in persoon. Dit is op grond van artikel 16.55, eerste lid, Omgevingswet geregeld in artikel 10.21b Omgevingsbesluit.

Onderdeel AA

Zoals al toegelicht bij de voor artikel 16.54 van de Omgevingswet voorgestelde wijziging, bestaat het nieuw voorgestelde artikel 16.54a uit artikel 16.54, tweede, derde en vierde lid (alle oud), van de Omgevingswet. Voor deze afsplitsing in een afzonderlijk artikel is met het oog op de leesbaarheid gekozen. Afgezien van een tekstuele verduidelijking in het eerste lid van de relatie tussen dat lid en artikel 16.54, eerste lid, Omgevingswet, is de tekst van de verplaatste leden niet gewijzigd.

Onderdeel AB

In artikel 16.57 wordt per abuis verwezen naar afdeling 4.1 van de Algemene wet bestuursrecht, terwijl titel 4.1 van die wet wordt bedoeld. Via dit onderdeel wordt deze verwijzing gecorrigeerd.

Onderdeel AC

Dit onderdeel heeft betrekking op artikel 16.66, tweede lid, van de Omgevingswet en strekt tot herstel van een omissie in een verwijzing naar een zin uit artikel 16.54, eerste lid, van die wet. Deze omissie is ontstaan door de wijziging van dat artikellid bij de Invoeringswet Omgevingswet die ten onrechte niet in artikel 16.66, tweede lid, is verwerkt. Dit staat dus los van de bij dit wetsvoorstel voorgestelde wijzigingen van artikel 16.54.

Onderdeel AD

Op grond van artikel 16.78, eerste lid, Omgevingswet treedt een omgevingsplan in werking met ingang van de dag waarop vier weken zijn verstreken sinds de dag waarop het besluit bekend is gemaakt, tenzij in het omgevingsplan een later tijdstip is bepaald. De voorgestelde wijziging van het eerste artikellid strekt ertoe dat een later tijdstip van inwerkingtreding niet in het omgevingsplan zelf, maar in het besluit tot vaststelling van het omgevingsplan moet worden bepaald. In overleg met gemeenten, die zijn gestart met het ontwikkelen van omgevingsplannen, is geconstateerd dat het vaststellingsbesluit, en dus niet het omgevingsplan zelf, het juiste kader vormt om te bepalen wanneer onderdelen van het omgevingsplan (in afwijking van de hoofdregel) op een later tijdstip in werking treden. Dit gelet op het karakter van het omgevingsplan als regeling die in geconsolideerde vorm beschikbaar wordt gesteld. Zodra de regels overeenkomstig de hoofdregel vier weken na bekendmaking van het besluit in werking treden, worden deze zichtbaar in de raadpleegbare geconsolideerde regeling van het omgevingsplan. Regels waarvan in het vaststellingsbesluit is bepaald dat deze op een later tijdstip in werking treden, worden pas op het latere moment zichtbaar in de raadpleegbare geconsolideerde regeling. De mogelijkheid regels in afwijking van de hoofdregel op een later tijdstip in werking te laten treden, moet overigens worden onderscheiden van de mogelijkheid om in het omgevingsplan zelf te voorzien in overgangsrechtelijke constructies waardoor regels pas op een later moment juridische betekenis krijgen. Deze mogelijkheid is er onverkort. Denk bijvoorbeeld aan regels die voor bestaande

gevallen pas op een later moment betekenis krijgen, maar waaraan nieuwe gevallen direct moeten voldoen. Ook kan in het omgevingsplan worden gewerkt met faseringsconstructies zoals bouw mogelijkheden die pas eerst mogen worden benut nadat andere bebouwing is opgeleverd. Dergelijke regels treden overeenkomstig de hoofdregel in werking en worden ook vanaf inwerkingtreding zichtbaar als onderdeel van de geconsolideerde regeling, maar effectueren pas op een later moment.

Onderdeel AE

In het kader van het stelsel ter beheersing van het legaal (vuur)wapenbezit regelt artikel 16.78a van de Omgevingswet – overeenkomstig het voormalige artikel 3.28a, derde lid, van de Wet natuurbescherming – dat de omgevingsvergunning voor een jachtgeweeractiviteit in persoon wordt uitgereikt aan degene aan wie zij wordt verleend. Op grond van artikel 3.28a, vijfde lid, van de Wet natuurbescherming gold een uitzondering voor de zogenaamde 'logeerakte'. Dat was een vergunning voor de duur van zes opeenvolgende, in de vergunning vermelde dagen, voor personen die geen woonplaats hebben in Nederland. Deze persoon moest daarvoor kunnen aantonen dat hij gerechtigd is de jacht uit te oefenen in het land waarin hij zijn woon- of verblijfplaats heeft en moet zich in Nederland in gezelschap bevinden van een in Nederland woonachtige houder van een omgevingsvergunning voor een jachtgeweeractiviteit (artikel 3.28, zesde lid, van de Wet natuurbescherming, onder de Omgevingswet de artikelen 8.47u en 8.74v van het Besluit kwaliteit leefomgeving). De in artikel 3.28a, derde lid, van de Wet natuurbescherming geregelde uitzondering dat deze bijzondere vorm van een omgevingsvergunning voor een jachtgeweeractiviteit niet in persoon hoeft te worden uitgereikt en dus ook kan worden toegezonden, is met het Aanvullingsbesluit natuur Omgevingswet opgenomen in artikel 10.21b, tweede lid, van het Omgevingsbesluit. Abusievelijk is daarvoor in artikel 16.78a van de Omgevingswet geen grondslag opgenomen. Deze wordt met de onderhavige wijzigingsbepaling alsnog toegevoegd.

Onderdeel AF

Via de wijziging van artikel 16.138 van de Omgevingswet door artikel 4.8, onderdeel R, van de Wet elektronische publicaties zijn per abuis wat onjuistheden in de artikeltekst geslopen. Zo wordt er verwezen naar artikel 13.14, eerste lid, van de Omgevingswet terwijl eigenlijk had moeten worden verwezen naar artikel 13.13, eerste lid. Dat artikel gaat immers over het aangaan van een overeenkomst tot kostenverhaal en artikel 13.14 niet. Daarnaast bevat artikel 16.138 een tekstuele omissie, bestaande uit het hanteren van 'kennisgeven' in plaats van 'kennisgegeven'. Beide omissies worden middels de voorgestelde wijziging hersteld.

Onderdeel AG

In dit onderdeel wordt voorgesteld artikel 17.9 van de Omgevingswet op twee punten te wijzigen. Dit artikel heeft betrekking op de gemeentelijke adviescommissie ten aanzien van (in ieder geval) aanvragen om een omgevingsvergunning voor een rijksmonumentenactiviteit met betrekking tot een monument. Het artikel regelt onder andere gevallen waarin het college van burgemeester en wethouders de commissie naast de gevallen waarin die commissie op grond van de algemene regeling voor advies in hoofdstuk 16 van de Omgevingswet is aangewezen als adviseur, ook om advies kan vragen.

Artikel 17.9 Omgevingswet is tijdens de totstandkoming van die wet al diverse malen gewijzigd. De tekst van het artikel in het oorspronkelijke wetsvoorstel is bij amendement gewijzigd.¹² Daarna is het artikel bij de Invoeringswet Omgevingswet opnieuw gewijzigd. Daarbij zijn delen van het artikel overgeheveld naar een nieuw artikel 16.15a Omgevingswet, omdat bij nader inzien was gebleken dat die delen feitelijk thuishoren in de algemene regeling voor advies in hoofdstuk 16

---

¹² *Kamerstukken II 2014/15, 33962, nr. 80.*

Omgevingswet. Voor een nadere toelichting hierop wordt verwezen naar de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel voor de Invoeringswet Omgevingswet.¹³

Bij bovengenoemde overheveling is een aantal omissies opgetreden in de tekst van artikel 17.9, eerste en tweede lid, Omgevingswet, zoals die bij de Invoeringswet Omgevingswet is komen te luiden. De bij dit wetsvoorstel voorgestelde wijzigingen strekken ertoe deze omissies, voor zover technisch van aard, te herstellen.

De wijziging van artikel 17.9, eerste lid, betreft het laten vervallen van een komma die na de wijziging van dat lid bij de Invoeringswet Omgevingswet overbodig is geworden.

De wijziging van artikel 17.9, tweede lid, strekt ertoe de bestaande verwijzing in het artikellid naar artikel 16.15, eerste lid, Omgevingswet uit te breiden tot het tweede lid van dat artikel. Beide artikelliden bieden namelijk een grondslag voor de aanwijzing van de commissie als adviseur als het gaat om aanvragen om een besluit op grond van de Omgevingswet. Aan de grondslag uit artikel 16.15, eerste lid, is uitvoering gegeven in artikel 4.22 van het Omgevingsbesluit. Daarin is de commissie aangewezen als adviseur voor de in artikel 16.15a, onder c, van de Omgevingswet nader genoemde aanvragen om een omgevingsvergunning, waaronder een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een rijksmonumentenactiviteit met betrekking tot een monument. Artikel 16.15, tweede lid, Omgevingswet biedt de grondslag om de commissie in het omgevingsplan aan te wijzen als adviseur voor aanvragen om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit. In de nota van toelichting bij het Invoeringsbesluit Omgevingswet, waarbij artikel 4.22 aan het Omgevingsbesluit is toegevoegd, is nader toegelicht hoe dat artikel en de grondslag in artikel 16.15, tweede lid, Omgevingswet zich tot elkaar verhouden.¹⁴

Onderdeel AH

In artikel 18.10, vierde lid, onder b, is per abuis verwezen naar het artikel 5.37, derde lid, terwijl het gaat om gevallen als bedoeld in artikel 5.37, vierde lid. Via deze wijzigingsopdracht wordt dit gecorrigeerd.

Onderdeel AI

Artikel 18.12, eerste lid, Omgevingswet omschrijft bij de overtreding van welke bij of krachtens de Omgevingswet gestelde regels over bouwen, slopen, gebruik en in stand houden van bouwwerken het bevoegd gezag een bestuurlijke boete kan opleggen. Met die omschrijving is beoogd om materieel dezelfde regels over het toepassingsbereik van het artikel te brengen als de regels die vielen onder de voorganger van dit artikel onder het voor de Omgevingswet geldende recht, te weten artikel 92a van de Woningwet.

Artikel 18.12, eerste lid, onder b, Omgevingswet heeft betrekking op regels die op grond van artikel 4.3, eerste lid, aanhef en onder a, en vierde lid, Omgevingswet zijn gesteld. Deze regels zijn omschreven als: "gestelde verboden voor en regels of voorschriften over bouwactiviteiten, sloopactiviteiten en het gebruik en in stand houden van bouwwerken". De specifieke verwijzing naar 'verboden' en 'voorschriften' in relatie tot artikel 4.3 Omgevingswet blijkt in de praktijk verwarring op te roepen. Hieraan ligt onder meer ten grondslag dat deze formulering afwijkt van de formulering van met artikel 18.12 vergelijkbare artikelen in paragraaf 18.1.4 Omgevingswet over de mogelijkheid om een bestuurlijke boete op te leggen bij de overtreding van regels bij of krachtens de Omgevingswet voor andere activiteiten in de fysieke leefomgeving als bedoeld in die wet.

---

¹³ *Kamerstukken II* 2017/18, 34986, nr. 3, p. 255-256.

¹⁴ *Stb.* 2020, 400, p. 1729-1730.

Naar aanleiding hiervan is bij nadere beschouwing vastgesteld dat in artikel 18.12, eerste lid, onder b, de specifieke verwijzing naar 'verboden' en 'voorschriften' overbodig is en kan worden volstaan met de generieke verwijzing naar 'regels'. Voor zowel de op grond van artikel 4.3, eerste lid, als de op grond van artikel 4.3, vierde lid, Omgevingswet te stellen normen wordt in die artikelliden immers 'regels' als onderwerp van die normstelling gehanteerd. Dat in artikel 4.3, vierde lid, ook 'voorschriften' wordt gebruikt bij de nadere omschrijving van de inhoud van die regels doet daaraan niet af. In het gebruik van 'voorschriften' zou kunnen worden gelezen dat daarmee een specifieke inkadering is beoogd maar dat is niet het geval. Daarbij wordt er volledigheidshalve op gewezen dat het gebruik van 'voorschriften' evenmin een vereiste is om een bestuurlijke boete te kunnen opleggen bij de overtreding van maatwerkvoorschriften. Maatwerkvoorschriften liggen rechtstreeks in het verlengde van de algemene regel waarop zij betrekking hebben. In de verwijzing naar de algemene regel zijn daarom ook eventuele maatwerkvoorschriften begrepen.

Ook voor het gebruik van 'verboden' geldt dat de specifieke inkadering die daarin zou kunnen worden gelezen niet is beoogd. Het stelsel van de Omgevingswet vereist niet dat het handelen in strijd met algemene regels die op grond van artikel 4.3 zijn gesteld, uitdrukkelijk moet zijn verboden. Deze regels hebben uit zichzelf al een normatieve betekenis. Dit volgt uit de systematiek van die wet.

Met de voorgestelde wijziging wordt de formulering van artikel 18.12, eerste lid, Omgevingswet gelijk getrokken met de formulering van de vergelijkbare artikelen voor andere activiteiten in paragraaf 18.1.4 Omgevingswet. Dit draagt bij aan de helderheid voor de praktijk.

Onderdeel AJ

In de opsomming van artikel 20.4 wordt de drinkwaterrichtlijn opgenomen. Deze aanvulling is wenselijk om de door de nieuwe drinkwaterrichtlijn vereiste specifieke monitoring van drinkwaterbronnen (waterwinlocaties) door waterkwaliteitsbeheerders te implementeren en uit te voeren. Hierbij wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de systematiek van implementatie van de kaderrichtlijn water.

Onderdeel AK

Via de Wijzigingswet Wet open overheid (Stb. 2021, 500) zijn enkele wijzigingen aangebracht in de Omgevingswet om ervoor te zorgen dat die wet aansluit op de Wet open overheid. Zo heeft artikel 9.63, onderdeel B, van de Wijzigingswet Wet open overheid bijvoorbeeld voorzien in het aanpassen van de verwijzingen in artikel 17.9 van de Omgevingswet. In dat artikel wordt niet langer verwezen naar artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur maar naar artikel 5.1 van de Wet open overheid. Per abuis is nagelaten om een vergelijkbare wijziging aan te brengen in de artikelen 20.6, tweede lid, en 20.10, tweede lid, van de Omgevingswet. Via deze wijzigingsopdracht wordt er alsnog voor gezorgd dat ook in deze artikelen van de Omgevingswet wordt verwezen naar artikel 5.1 van de Wet open overheid in plaats van naar artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur.

Onderdeel AL

In dit onderdeel wordt voorgesteld om artikel 22.6, tweede lid, Omgevingswet te doen vervallen. Hieraan ligt ten grondslag dat inmiddels is gebleken dat aan de mogelijkheid om op grond van dat artikellid bij of krachtens AMvB gevallen aan te wijzen waarin van de hoofdregel uit artikel 22.6, eerste lid, Omgevingswet kan worden afgeweken, geen invulling zal worden gegeven. Met het vervallen van het betreffende artikellid komt buiten twijfel te staan dat een dergelijke aanwijzing er niet zal komen. Dit is voor de praktijk gedurende de overgangsfase van het omgevingsplan van groot belang.

Van de aanwijzing van gevallen op grond van artikel 22.6, tweede lid, Omgevingswet wordt afgezien, omdat de reden waarom dat artikellid destijds is opgenomen inmiddels is achterhaald. In dat verband is het volgende van belang. De technische standaard (de zogenoemde IMRO-software) die wordt gebruikt voor de huidige ruimtelijke plannen kent geen consolidatiemogelijkheid. Een ruimtelijk plan wordt in zijn geheel voor raadpleging beschikbaar gesteld op www.ruimtelijkeplannen.nl en kan niet op onderdelen worden aangepast of aangevuld. Om die reden is in artikel 22.6, eerste lid, Omgevingswet bepaald dat voor een locatie regels uit bijvoorbeeld een bestemmingsplan niet gedeeltelijk vervallen kunnen worden verklaard; per locatie is alleen het tegelijk laten vervallen van alle regels mogelijk. Destijds is aanleiding gezien het tweede lid aan artikel 22.6 toe te voegen omdat nader zou worden gezien of met een technische oplossing toch een werkbaar mogelijkheid zou kunnen worden ontwikkeld om voor een locatie regels gedeeltelijk te laten vervallen, maar dat is niet het geval gebleken. Om die reden wordt vastgehouden aan de hoofdregel in het eerste lid en zal geen toepassing worden gegeven aan het tweede lid. Vandaar dat nu wordt voorgesteld het tweede lid te doen vervallen.

Voor de goede orde wordt benadrukt dat artikel 22.6, eerste lid, Omgevingswet alleen in de weg staat aan het per locatie laten vervallen van een deel van de regels uit het tijdelijke deel van het omgevingsplan. Dat betekent dat het niet mogelijk is een deel van de regels bij besluit uit de regeling te schrappen of in te trekken. Wel kunnen – in de vorm van zogenoemde voorrangregels - als onderdeel van het nieuwe deel van het omgevingsplan regels worden gesteld waarmee (ook als het gaat om een specifieke locatie) in afwijking van de regels uit het tijdelijke deel van het omgevingsplan, nieuwe bouw- of gebruiksmogelijkheden worden geboden. Ook kunnen bouw- en gebruiksmogelijkheden die op grond van regels in het tijdelijke deel van het omgevingsplan zijn toegestaan, aan nadere regels worden onderworpen of zelfs geheel verboden worden verklaard. Met dergelijke juridische oplossingen kunnen nieuwe of afwijkende bouw- en gebruiksmogelijkheden worden geboden of toegelaten bouw- en gebruiksmogelijkheden worden ingeperkt. De regels in het tijdelijke deel van het omgevingsplan komen in deze constructie niet te vervallen en blijven ook raadpleegbaar.

Onderdeel AM

In artikel 22.18 van de Omgevingswet is geregeld dat het college van burgemeester en wethouders voor gemeentelijke wegen en lokale spoorwegen, het algemeen bestuur van het waterschap voor waterschapswegen en gedeputeerde staten voor provinciale wegen en lokale spoorwegen uiterlijk op 18 juli 2038 saneringsprogramma's vaststellen. Deze richtlijn sluit aan bij de uiterste datum voor het vaststellen van het vijfjaarlijkse actieplan uit de richtlijn omgevingslawaai¹⁵ aan het einde van de saneringsperiode. Het actieplan is een programma in de zin van de Omgevingswet. Overheden die zowel een saneringsplan als een actieplan omgevingslawaai moeten opstellen, kunnen deze beide programma's combineren. Dit is de reden om de termijn voor het actieplan aan te laten sluiten bij de vijfjaarcyclus van de richtlijn omgevingslawaai.

Met de wijziging van de richtlijn omgevingslawaai bij Verordening (EU) 2019/1010 van 5 juni 2019¹⁶ is de datum voor de vijfjaarlijkse toets- en herzieningscyclus voor actieplannen uitgesteld van 18 juli 2023 naar 18 juli 2024. Aangezien de termijn voor het vaststellen van de saneringsprogramma's samenhangt met deze vijfjaarcyclus, wordt met het uitstel ook de uiterste datum voor het vaststellen van de saneringsprogramma's opgeschoven, namelijk van 18 juli 2038 naar 18 juli 2039. De voorgestelde wijziging past de datum in de Omgevingswet aan.

---

¹⁵ Richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai (PbEG 2002, L 189).

¹⁶ Verordening (EU) 2019/1010 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de onderlinge afstemming van de verslagleggingsverplichtingen op het gebied van de milieuwetgeving, en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 166/2006 en (EU) nr. 995/2010 van het Europees Parlement en de Raad, Richtlijnen 2002/49/EG, 2004/35/EG, 2007/2/EG, 2009/147/EG en 2010/63/EU van het Europees Parlement en de Raad, Verordeningen (EG) nr. 338/97 en (EG) nr. 2173/2005 van de Raad, en Richtlijn 86/278/EEG van de Raad (PbEU 2019, L 170/115).

Onderdeel AN

Artikel 23.5, derde lid, van de Omgevingswet bevat een regeling voor de toepassing van de voorhangprocedure in gevallen waarin er sprake is van wijzigingen van ondergeschikte betekenis of de implementatie van internationaalrechtelijke verplichtingen. De strekking daarvan is dat de totstandkomingsprocedure van ontwerpregelgeving voor dergelijke wijzigingen niet onnodig wordt belast.¹⁷ Gelet op de wijzigingen waarom het gaat, geldt dat evenzeer voor de toepassing van de consultatieregeling. In dit onderdeel wordt daarom artikel 23.4 van de Omgevingswet, dat een regeling biedt voor de internetconsultatie, op vergelijkbare wijze aangepast. Dit sluit aan bij het vaste beleid voor de internetconsultatie van ontwerpregelgeving als het gaat om technische wijzigingen of de implementatie van EU-regelgeving.¹⁸ Ook sluit dit aan bij de regeling in artikel 1:8 van de Algemene wet bestuursrecht voor de implementatie van bindende EU-besluiten. De regeling laat onverlet dat, in gevallen wanneer dat wenselijk is, altijd in internetconsultatie kan worden voorzien, zodat eenieder vroegtijdig zienswijzen kan inbrengen. Voor gevallen als bedoeld in artikel 23.5, derde lid, zal dit niet standaard aan de orde zijn. Daarom wordt met dit voorstel de absolute verplichting voor die gevallen geschrapt.

Onderdeel AO

De begrippen *eieren, gebouw, invasieve uitheemse soort, uitheemse soort* en *voor menselijke consumptie bestemd water* zijn weliswaar al gedefinieerd op AMvB-niveau, maar omdat deze begrippen in de Omgevingswet in dezelfde betekenis worden gebruikt ligt het voor de hand om de begripsomschrijvingen op te tillen naar wetsniveau.

Het woord 'gebouw' in de afdelingen 11.2 (onteigeningsbeschikking) en 12.4 (herverkaveling) van de Omgevingswet heeft geen wethistorische link met de begripsomschrijving zoals opgenomen in het Bbl, die afkomstig is uit de jurisprudentie onder de Woningwet. De begripsbepaling van 'gebouw' sluit echter aan bij de wijze waarop het woord in deze afdelingen bedoeld is. Er is daarom geen sprake van een wijziging in de interpretatie van de regels in die afdelingen.

Onderdeel AP

Deze wijziging is gewenst om te verduidelijken dat de Omgevingswet mede strekt ter implementatie en uitvoering van de nieuwe drinkwaterrichtlijn, die onder meer betrekking heeft op het waterkwaliteitsbeheer ten aanzien van drinkwaterbronnen (waterwinlocaties). Hierbij wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de systematiek van implementatie van de kaderrichtlijn water.

ARTIKEL II (AANVULLINGSWET GELUID OMGEVINGSWET)

Onderdeel A

Artikel 3.5 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet voorziet in overgangsrecht voor de geluidbeheersing van provinciale wegen. Het voorgestelde lid regelt dat de overgangsrechtelijke regeling uit het eerste lid niet geldt voor wegen in beheer bij de provincie waarvoor beheersing van het geluid niet vereist is, bijvoorbeeld provinciale fietspaden die geen geluid veroorzaken of wegen met heel weinig verkeer. De Wet geluidhinder en het stelsel van de Omgevingswet hanteren daarvoor verschillende criteria. Als een weg buiten het toepassingsbereik van een van beide stelsels valt, is overgangsrecht van het oude naar het nieuwe recht niet nodig. Het oude recht heeft geen betekenis voor wegen die op grond van artikel 74 van de Wet geluidhinder geen zone hebben, bijvoorbeeld omdat er geen rijstrook is waarover motorvoertuigen met meer dan drie wielen kunnen rijden of er een maximumsnelheid van 30 km per uur geldt. Voor die wegen vormt dit lid slechts een verduidelijking. Het nieuwe recht geldt alleen voor wegen die op grond

¹⁷ Kamerstukken II 2013/14, 33962, nr. 3, p. 610.

¹⁸ Kamerstukken II 2016/17, 29515, nr. 397, p. 5.

van artikel 2.13a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet zijn aangewezen bij omgevingsverordening. Provincies moeten op grond van artikel 7.10 van het Besluit kwaliteit leefomgeving de wegen aanwijzen met een verkeersintensiteit van meer dan 1.000 motorvoertuigen per etmaal gemiddeld over een kalenderjaar, waarvan het geluid wordt gereguleerd met geluidproductieplafonds. Zonder dit lid zou een weg die niet aangewezen wordt bij omgevingsverordening, maar wel een zone heeft, voor onbepaalde tijd onder oud recht blijven vallen.

Onderdeel B

Artikel 3.6, eerste lid, van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet voorziet in overgangsrecht dat geldt totdat een gemeente of provincie voor een bestaande industrieterrein geluidproductieplafonds heeft vastgesteld. Er zijn situaties waarbij voor een industrieterrein dat onder de Wet geluidhinder gezoneerd is, geen geluidproductieplafonds nodig zijn. Dit kan bijvoorbeeld aan de orde zijn omdat het bedrijf dat aanleiding was voor de zonering zijn activiteiten heeft gestaakt of beperkt in omvang of omdat de gemeente ervoor kiest de activiteiten niet langer toe te laten.

De gemeente kan dan in het nieuwe deel van het omgevingsplan bepalen dat activiteiten die in aanzienlijke mate geluid kunnen veroorzaken niet zijn toegestaan. Het Besluit kwaliteit leefomgeving (artikelen 5.72a en 5.78b) biedt daarvoor twee mogelijkheden: ofwel de in die artikelen genoemde activiteiten worden niet meer toegestaan, ofwel de activiteiten worden toegestaan onder de voorwaarde dat het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ van het geluid op een afstand van 50 m vanaf de begrenzing van de locatie waar de activiteit wordt verricht niet meer bedraagt dan de standaardwaarden. De locatie is dan geen industrieterrein in de zin van het nieuwe recht en daarom is er niet langer behoefte aan het in artikel 3.6 opgenomen overgangsrecht. Het voorgestelde nieuwe lid regelt dat het niet langer van toepassing is in een dergelijk geval.

Deze uitzondering is primair van belang voor het eerste lid van artikel 3.6. Het tweede en het derde lid regelen de uitgestelde werking van de plicht tot het vaststellen van geluidproductieplafonds tot een bij koninklijk besluit bepaald tijdstip. Uit de formulering van die leden volgt al dat daaraan geen betekenis toekomt als de plicht tot het vaststellen van geluidproductieplafonds op dat tijdstip niet (meer) geldt voor een gezoneerd industrieterrein. Voorgesteld wordt echter om ter verduidelijking te regelen dat de uitzondering ook ziet op die leden.

ARTIKEL III (AANVULLINGSWET GRONDEIGENDOM OMGEVINGSWET)

Artikel 4.3 van de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet bevat overgangsrecht voor (gemeentelijke) voorkeursrechten die op het tijdstip van inwerkingtreding van die wet staan ingeschreven in het gemeentelijke beperkingenregister als bedoeld in artikel 1 van de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen. Bedoeld is hier de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken (hierna: Wkpb).

Vanaf 1 juli 2021 is het gemeentelijk beperkingenregister echter niet meer van belang voor de toepassing van de Wkpb. Dit is het gevolg van de inwerkingtreding met ingang van 1 april 2020 van de Wet van 5 februari 2020 tot wijziging van de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken teneinde die beperkingen beter kenbaar te maken (Stb. 2020, 60). Sindsdien onderscheidt het Wkpb niet meer een afzonderlijk gemeentelijke beperkingenregister naast de openbare registers bij het Kadaster. Alle beperkingenbesluiten, ongeacht van welk bestuursorgaan, moeten vanaf dat moment worden aangeboden aan het Kadaster ter inschrijving in de openbare registers.

Voor beperkingenbesluiten die dateren van vóór genoemde wet van 5 februari 2020 heeft artikel IV van die wet voorzien in overgangsrecht met een vergelijkbare strekking als waarin ook artikel 4.3 van de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet voorziet. Het overgangsrecht in artikel

IV van genoemde wet van 5 februari 2020 is met ingang van 1 januari 2021 uitgewerkt en het artikel is op die datum vervallen. Dit betekent dat sindsdien van in het gemeentelijk beperkingenregister ingeschreven gemeentelijke voorkeursrechten geen sprake meer kan zijn. Overgangsrecht in de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet is daarom niet meer nodig en artikel 4.3 van die wet kan daarom vervallen.

In afwachting van de totstandkoming van de wet waartoe dit wetsvoorstel moet leiden is overigens het voornemen om ter voorkoming van verwarring bij de praktijk over de betekenis die aan artikel 4.3 van de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet desondanks nog zou toekomen, dit artikel buiten de inwerkingtreding van die wet te houden. Hierin zal worden voorzien door het besluit tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van die wet.

ARTIKEL IV (AANVULLINGSWET NATUUR OMGEVINGSWET)

Onderdeel A

In artikel 4.32, tweede lid, onder a, van de Omgevingswet is de opdracht opgenomen om bij AMvB te regelen dat degene die een jachtgeweer, jachtvogel of eendenkooi gebruikt over de vereiste deskundigheid moet beschikken en daartoe met gunstig gevolg een examen moet hebben afgelegd dat door de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit is erkend of als gelijkwaardig aan door hem erkende examens is aangemerkt. De bedoeling van het overgangsrecht in artikel 2.5, vierde lid, van de Aanvullingswet natuur Omgevingswet is om de op grond van de Wet natuurbescherming verleende erkenningen gelijk te stellen met erkenningen die worden verleend ingevolge op grond van de artikelen 4.3 en 4.32 van de Omgevingswet gestelde regels. In artikel 2.5, vierde lid, van de Aanvullingswet natuur Omgevingswet is een gebrekkige formulering opgenomen: de verwijzing naar de Wet natuurbescherming is weggefallen en alleen de jachtexamens worden genoemd en niet de examens voor het gebruik van jachtvogels of eendenkooien. Op deze punten wordt de overgangsbepaling verbeterd.

Onderdeel B

Per abuis is er voor besluiten op grond van de artikelen 3.18, tweede lid, aanhef en onder a, en 3.19, vierde lid, van de Wet natuurbescherming geen overgangsrecht geregeld. Deze besluiten verplichten rechthebbenden van grond om de aanwezigheid te dulden van personen of groepen van personen die maatregelen uitvoeren om de omvang van populaties van inheemse soorten te beheren, of om populaties van dieren of planten van exotensoorten te bestrijden of de omvang daarvan te beheren. Het voorgestelde artikel regelt dat besluiten waarvoor op grond van de Wet natuurbescherming een besluit is verleend onverkort van kracht blijven wanneer dit wetsvoorstel, eenmaal wet, in werking treedt.

ARTIKEL V (BEKENDMAKINGSWET)

Dit voorgestelde artikel bevat twee wijzigingen van artikel 7 van de Bekendmakingswet die betrekking hebben op de bekendmaking en consolidatie van niet-tekstuele informatie. In het kader van de Omgevingswet kan daarbij worden gedacht aan geografische informatieobjecten.

Onder 1

De toevoeging in het eerste lid van artikel 7 van de Bekendmakingswet dient om duidelijk te maken dat niet-tekstuele informatie als onderdeel van een besluit, evenals tekstuele informatie begrijpelijk moet worden gepresenteerd bij bekendmaking van het besluit.

Onder 2

Aan het derde lid van artikel 7 van de Bekendmakingswet ligt de gedachte ten grondslag dat het in zijn algemeenheid niet mogelijk is om bij wijziging van in een besluit opgenomen informatie die niet uit tekst bestaat, de wijziging als zodanig als object van besluitvorming begrijpelijk (inzichtelijk) te maken en te verwerken in een geconsolideerde versie. Daarom is in het derde lid bepaald dat dergelijke informatie bij iedere wijziging opnieuw moet worden vastgesteld en bekendgemaakt. In het kader van de ontwikkeling van standaarden voor besluiten onder de Omgevingswet is vastgesteld dat in het geval van geografische informatieobjecten in GML-formaat, die begrijpelijke (inzichtelijke) weergave (een verschilweergave van oude en nieuwe geometrische begrenzing in de beschikbare viewer) van de wijziging mogelijk is. Daarmee kan een dergelijke wijziging in beginsel worden geconsolideerd en kan in dat geval de verplichting vervallen om de informatie opnieuw vast te stellen en bekend te maken. Omdat voor die informatieobjecten ook overigens kan worden voldaan aan de voor publicatie geldende waarborgen, is het bestandsformaat GML op grond van het Besluit elektronische publicaties reeds toegelaten voor publicatie van deze objecten. De aanpassing voorziet erin dat bij wijziging van zo'n informatieobject niet anders behoeft te worden gehandeld dan bij de wijziging van tekst.

ARTIKELN VI EN VII (ELEKTRICITEITSWET 1998 EN GASWET)

Op grond van de Elektriciteitswet 1998 en de Gaswet was het tot de inwerkingtreding van de Omgevingswet in beginsel vereist om voor een aantal typen projecten de rijkscoördinatieregeling van de Wet ruimtelijke ordening toe te passen. De Elektriciteitswet 1998 kende daarnaast de provinciale coördinatieregeling voor windprojecten van 5-100 MW. Met de komst van de Omgevingswet zijn de rijkscoördinatieregeling en de provinciale coördinatieregeling vervangen door de projectprocedure van afdeling 5.2 van de Omgevingswet en de nieuwe coördinatieregeling voor samenhangende besluiten in afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht.

De wettelijke bepalingen zoals die golden voor inwerkingtreding van de Omgevingswet boden de mogelijkheid voor de Minister van Economische Zaken en Klimaat en gedeputeerde staten om af te zien van toepassing van de coördinatieregeling of delen daarvan als redelijkerwijze niet te verwachten was dat toepassing van die regeling de besluitvorming in betekende mate zou versnellen of daaraan anderszins aanmerkelijke voordelen zouden zijn verbonden. Die mogelijkheid om af te zien van genoemde procedure is in de Wet van 3 maart 2021 tot wijziging van de Algemene wet bestuursrecht en enkele andere wetten in verband met het nieuwe omgevingsrecht en nadeelcompensatierecht (Stb. 2021, 135) omgezet naar artikel 3:21, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht. Deze omzetting is op een later tijdstip tot stand gekomen dan de wijziging bij de Invoeringswet Omgevingswet van de bepalingen in de Elektriciteitswet 1998 en de Gaswet over het (geheel of gedeeltelijk) kunnen afzien van toepassing van de coördinatieregeling, zodat in die wijziging geen rekening kon worden gehouden met artikel 3:21, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

De voorstellen tot wijziging van de Elektriciteitswet 1998 en de Gaswet strekken ertoe de bij Invoeringswet Omgevingswet gegeven criteria in die wetten waarmee is beoogd de regeling over het (geheel of gedeeltelijk) kunnen afzien van toepassing van de coördinatieregeling onder de Omgevingswet te continueren, alsnog in overeenstemming te brengen met de later uitgevoerde wijziging van afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht. De Minister van Economische Zaken en Klimaat, respectievelijk gedeputeerde staten, kunnen afzien van de projectprocedure als naar zijn, respectievelijk hun oordeel, besluitvorming door een ander bestuursorgaan het project kan versnellen of aan besluitvorming door een ander bestuursorgaan anderszins aanmerkelijke voordelen zijn verbonden. Die formulering is ontleend aan artikel 3:21, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht. De artikelen laten daarmee vrij welk ander bestuursorgaan de besluitvorming op zich neemt en welke procedure wordt gehanteerd voor het toelaten van het project. Het bestuursorgaan dat de besluitvorming op zich neemt kan zelf een bij de omvang en complexiteit van het project passende besluitvormingsprocedure kiezen. Dat sluit aan bij het verbeterdoel van de stelselherziening van de Omgevingswet om de besluitvorming over projecten te versnellen en te verbeteren. Deze werkwijze en criteria sluiten bovendien beter aan bij de bepalingen van de

Elektriciteitswet 1998 en de Gaswet zoals die golden voor inwerkingtreding van de Omgevingswet. De voorstellen brengen geen verandering aan in de lijn dat de Minister van Economische Zaken en Klimaat, respectievelijk gedeputeerde staten, verantwoordelijk zijn om de besluitvorming over deze projecten op zich te nemen, tenzij een ander bestuursorgaan daartoe in een concreet geval beter in staat is.

ARTIKELN VIII, X EN XII (GEMEENTEWET, PROVINCIEWET EN WATERSCHAPSWET)

Op grond van artikel 228 van de Gemeentewet, artikel 222c van de Provinciewet en artikel 114 van de Waterschapswet kunnen respectievelijk gemeenten, provincies en waterschappen zogenoemde precariobelasting heffen. Gemeenten, provincies en waterschappen kunnen deze belasting heffen voor het gebruik van openbare grond, meer specifiek voor het hebben van voorwerpen onder, op of boven voor openbare dienst bestemde grond. Naast de grondslag voor het heffen van precariobelasting, is in de genoemde artikelen ook bepaald waarover geen belasting wordt geheven. Namelijk wanneer het gaat om de in het tweede lid genoemde voorwerpen netwerken van nutsbedrijven. Via de Invoeringswet Omgevingswet zijn echter de artikelen of artikelonderdelen waarnaar in het tweede lid wordt verwezen komen te vervallen omdat de betreffende bepalingen een plek hebben gekregen in de Omgevingswet. Zo is artikel 39a van de Gaswet bijvoorbeeld geschrapt en de betreffende bepaling voortaan opgenomen in artikel 10.14, onder b, van de Omgevingswet. De artikelen V, VIII en X van deze wet zorgen ervoor dat deze omissie wordt hersteld door de verwijzingen in artikel 228, tweede lid, van de Gemeentewet, artikel 222c, tweede lid, van de Provinciewet en artikel 114, tweede lid, van de Waterschapswet wederom kloppend te maken.

ARTIKEL IX (OVERGANGSWET NIEUW BURGERLIJK WETBOEK)

Met deze wijziging wordt het overgangsrecht geregeld voor het consumentendossier. Dit is het dossier dat de aannemer aan de opdrachtgever overlegt bij kennisgeving dat het bouwwerk klaar is voor oplevering. De verplichting tot het overleggen van het consumentendossier is bij amendement toegevoegd aan de Wet kwaliteitsborging voor het bouwen (hierna: Wkb) (in artikel 7:757a BW). Daarbij is niet voorzien in overgangsrecht. Dit heeft tot gevolg dat aannemers bij inwerkingtreding van de Wkb (naar verwachting 1 januari 2023) ook een consumentendossier moeten overleggen voor overeenkomsten van aanneming van werk die zijn gesloten vóór 1 januari 2023. Dit zou met name bij langlopende projecten kunnen leiden tot meerkosten, omdat hier bij de start van deze projecten geen rekening mee kon worden gehouden. De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft aan de Eerste Kamer toegezegd om samen met haar ambtgenoot voor Rechtsbescherming de mogelijkheid te bekijken om dit via een specifieke bepaling van overgangsrecht op te lossen.¹⁹ Met deze wijziging wordt hieraan gevolg gegeven. Geregeld wordt dat het consumentendossier niet hoeft te worden overgelegd als het ziet op overeenkomsten van aanneming van werk die zijn gesloten vóór de inwerkingtreding van artikel 7:757a BW. Artikel 7:757a BW zal in werking treden op het moment dat de Verzamelwet Omgevingswet in werking treedt (naar verwachting 1 juli 2023). Dit betekent dat de verplichting tot het overleggen van een consumentendossier alleen geldt voor overeenkomsten van aanneming van werk die zijn gesloten na 1 juli 2023.

ARTIKEL XI (TELECOMMUNICATIEWET)

Onderdeel A

Om ervoor te zorgen dat artikel 5.2, zevende lid, onder a, van de Telecommunicatiewet beter aansluit bij de in de Omgevingswet gehanteerde terminologie wordt "bestemming" vervangen door "functie". In een aantal andere bepalingen uit de Telecommunicatiewet wordt het woord

---

¹⁹ [Beantwoording Kamervragen Eerste Kamer over ontwerpbesluit kwaliteitsborging voor het bouwen | Kamerstuk | Rijksoverheid.nl.](#)

“bestemming” ook gehanteerd. Deze bepalingen hoeven in tegenstelling tot artikel 5.2, zevende lid, onder a, niet aangepast te worden, omdat het woord daarin in een andere betekenis voorkomt.

Onderdeel B

In aansluiting met de Algemene wet bestuursrecht wordt in artikel 5.9, eerste lid, onder c, onder 1°, van de Telecommunicatiewet “is vastgesteld” vervangen door “ter inzage is gelegd”. Het betreft hier namelijk nog maar het ontwerp voor een projectbesluit voor hoofdinfrastructuur en primaire waterkeringen, niet het uiteindelijke projectbesluit.

ARTIKEL XIII (WET BESCHERMING ANTARCTICA)

In artikel 7, tweede lid, van de Wet bescherming Antarctica wordt per abuis verwezen naar artikel 16.88, eerste lid, onder a, van de Omgevingswet, terwijl deze bepaling via de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet is vernummerd tot artikel 16.139, eerste lid, onder a, van de Omgevingswet. Via dit onderdeel wordt de onjuiste verwijzing gecorrigeerd.

ARTIKEL XIV (WET MILIEUBEHEER)

Onderdeel A

Via artikel 2.45, onderdeel Z, van de Invoeringswet Omgevingswet is de verwijzing uit artikel 9.5.7, tweede lid, van de Wet milieubeheer aangepast. Hierbij is onbedoeld een komma geplaatst na “artikel 20.21”. Dit onderdeel zorgt ervoor dat de komma wordt geschrapt.

Onderdeel B

Met dit onderdeel wordt ervoor gezorgd dat de verwijzing naar artikel 16.88 van de Omgevingswet die is opgenomen in de artikelen 10.48, tweede lid, en 10.64, eerste lid, van de Wet milieubeheer wordt aangepast. De bewuste bepaling uit de Omgevingswet is namelijk via artikel 1.1, onderdeel K, onder 4, van de Aanvullingswet grondeigendom vernummerd tot artikel 16.139. Nagelaten is om via de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet eventuele verwijzingen naar artikel 16.88 van de Omgevingswet die zijn opgenomen in andere wetten aan te passen. Dit onderdeel zorgt ervoor dat in de artikelen 10.48, tweede lid, en 10.64, eerste lid, van de Wet milieubeheer alsnog naar het juiste artikel uit de Omgevingswet wordt verwezen.

ARTIKEL XV (WONINGWET)

Dit voorgestelde artikel brengt een aantal redactionele wijzigingen aan in hoofdstuk II van de Woningwet. Het gaat hierbij in de eerste plaats om het wijzigen van de volgorde van de afdelingen 1 en 1a. Via artikel I, onderdeel A, van de Wet kwaliteitsborging voor het bouwen, zoals gewijzigd door artikel 4.22, onderdeel A, onder 2, van de Wet elektronische publicaties, is afdeling 1a namelijk per abuis voor afdeling 1 komen te staan. De volgorde wordt omgedraaid zodat de afdelingen en de daarin opgenomen artikelen weer in de numerieke volgorde komen te staan. Daarnaast worden met dit artikel twee verschrijvingen gecorrigeerd. In het opschrift van hoofdstuk II wordt “slop en” vervangen door “slopen” en in artikel 3 wordt “natuurlijk personen” door “natuurlijke personen”.

ARTIKEL XVI (INWERKINGTREDING)

In dit artikel is bepaald dat deze wet op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip in werking treedt, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld. Aangezien het om reparatiewetgeving gaat, kan hierbij gelet op aanwijzing 4.17, vijfde lid, onder c, van de Aanwijzingen voor de regelgeving, worden afgeweken van de vaste verandermomenten.

De Minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,